

dno raznolikem območju, ki ga je obsegala velika občina Maribor v letih 1967 do 1982 (737 km²), je prikazano omrežje upravno-politične razdelitve v različnih časovnih presekih. Podrobno je opisano spreminjanje upravno-teritorialnega omrežja po zadnji vojni, in sicer od nastanka krajevnih narodnoosvobodilnih odborov (1945) preko krajevnih ljudskih odborov (1946) in občin (1952) do velikih občin — komun (1955) ter njihovo združevanje v enotno in veliko občino Maribor (1967). Nakazani so osnovni vzroki in principi ponovne razdelitve mariborske občine na šest manjših občin, ki so začele z delom v letu 1982. Prikazane so vse pomembnejše upravno-politične funkcije Maribora, ki jih je imel v različnih obdobjih (sedež okrožja, okraja in okrajnega glavarstva, mariborske oblasti v letih 1949—1951), kakor tudi teritorialno širjenje mesta. Ob sklepu so podane osnovne karakteristike vseh šestih današnjih mariborskih občin (Maribor — Pesnica, M. — Pobrežje, M. — Rotovž, M. — Ruše, M. — Tabor in M. — Tezno; velikost, število prebivalcev in zaposlenih, delež kmečkega življa, vrednost družbenega proizvoda itd.).

Milan Orožen Adamič, The Effects of the 1976 Earthquake in the Soča River Basin. Social and Economic Aspects of Earthquakes, str. 533—556, Ljubljana — New York 1982.

Tretje mednarodno srečanje z naslovom »Socialni in ekonomski aspekti zemeljskih potresov in načrtovanje omiljenja njihovih posledic«, ki je bilo na Bledu od 29. junija do 2. julija 1981, sta organizirala Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij iz Ljubljane in Center za urbane in regionalne študije cornelske univerze (Ithaca) iz New Yorka. V zborniku, ki prinaša referate omenjenega posvetovanja, je med daljšimi prispevki tudi *O r o ž n o v*, in sicer o posledicah in učinkih potresa v Posočju 1976. leta.

Uvodoma je prikazana potresna dinamika na Slovenskem v zadnjih dvajsetih letih, starost stanovanjskih zgradb in posledice katastrofalnega potresa v Posočju 1976. Omenjene so oblike začasnih bivališč, ki so nastala na vrtovih, športnih igriščih ali na drugih površinah neposredno ob seliščih porušeni domov ali naselij. Nakazana je metodološka zasnova ocenjevanja škode in na tej osnovi so začrtane regionalne (krajevne) razlike v stopnji poškodovanosti posameznih stavb na potresnem območju. Podrobneje so nakazane krajevne razlike z deležem prebivalstva brez strehe na območju Tolminskega, podana pa je tudi podrobna klasifikacija krajevnih skupnosti na osnovi temeljnih socialno-demografskih pokazateljev iz obdobja 1961—1971. Študija je opremljena s tabelami, kartogrami in fotografijami ter z izborom literature.

Barje. Gradivo s posveta o Barju, Kurešček, 8. aprila 1982. Izdal Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, 43 strani, Ljubljana 1982.

Obsežna ravnina Ljubljanskega barja s svojstvenimi geografskimi značilnostmi predstavlja že več stoletij osrednje vprašanje, namreč, kako bi jo bilo mogoče najbolj gospodarno in funkcionalno vključiti v okvir potreb in različnih namenov današnjega osrednjega in največjega slovenskega mestnega organizma. Vprašanjem današnjih potreb in možnosti izrabe posameznih geografsko značilnih območij Barja za najrazličnejše gospodarske in druge namene je bilo posvečeno interdisciplinarno posvetovanje, katerega vsebina je objavljena v posebni knjižici s 17 prispevki. Posebej velja opozoriti na osrednji referat »Problematika vodnogospodarske in prostorske ureditve Ljubljanskega barja«, ki predstavlja sklepno poročilo raziskav predvsem z biotehniških in hidrotehniških področij v letih 1979—1980. Dragocena in kritična sta tudi prispevka *A. Stritarja* (Aktualna problematika prostorske in hidrološke ureditve Ljubljanskega barja) in *A. Laha* (Prispevek k razpravi o urejanju in izkoriščanju Ljubljanskega barja).

M. Natek